

[Simonsen (Aarhus).]

ling. Foreløbig har jeg Indtryk af, at Kampen i første Række vil komme til at staa om Principperne, om der skal ydes de i Almindelighed økonomisk svage en rimelig Beskyttelse, eller om Ejerne af de ældre Ejendomme skal have Lov til at foretage en voldsom Skatteudskrivning. Kampen vil altsaa komme til at staa mellem dem, der ønsker retfærdigt ordnede Forhold, og Tilhængerne af Kræfternes frie Spil, eller jeg vil hellere sige: det kapitalistiske Samfunds Anarki. Det store Spørgsmaal om Principperne skyder sig i Forgrunden, og det er ogsaa naturligt, at det maa klares og afgøres, før man kan træffe Bestemmelser i Enkeltheder vedrørende de ønskelige Foranstaltninger til Beskyttelse af Lejerne.

Der synes baade blandt Lejerne og i Lejerforeningens Ledelse at være ikke saa faa konservative Medborgere, og hvis disse nu skuffes i deres Ønsker om en fortsat Boliglovgivning, er de ikke selv uden Skyld deri, da de har haft Lejlighed til ved to Valg at vælge Repræsentanter, der vilde varetage Lejernes Interesser og ikke blot Grundejernes; de har haft Lejlighed til at tilkendegive deres Mening ved to Rigsdagsvalg, siden de Konservative og Venstre i 1924 vedtog at prisgive Lejerne senest i 1931. Gaar det altsaa ikke efter de konservative Lejeres Ønske, bliver de uretfærdigt behandlet, saa har de selv været med til at rede, som de kommer til at ligge. Arbejderne har vist den rette Alvor ved Valgene, dem kan man ikke bebrejde noget, for det skal nok vise sig, at man kan nære Tiltro til de Repræsentanter, som Arbejderne har valgt at stemme paa.

Foreløbig varsler i hvert Fald den konservative Presse ikke godt, og Venstres for øvrigt heller ikke, for en fortsat Lejerbeskyttelse eller Boliglovgivning her i København. Een Presserøst her fra Hovedstaden bør dog nævnes. Jeg er ikke ganske klar over, om man skal kalde det en Røst fra Højre eller en Røst fra Venstre, maaske fra begge Sider, nemlig „Morgenbladet“ her i København. Det skal jo gaa for at være et Venstreblad, men er vel nok skrevet af en Konservativ, eller i hvert Fald en konservativ Mand.

Men altsaa, „Morgenbladet“ er meget tilfreds med Forslaget, som det foreligger.

„Kun Ejendomsspekulanterne vil græmme sig“,

skriver Bladet og tilføjer saa:

„Et herligt Perspektiv med Køb og Salg paa Grundlag af den bratte Lejeforhøjelse vil blive oprullet for disse For-

kæmpere for en hellig, men dog noget særpræget Ejendomsret, hvis Husleje-lovgivningen med eet Slag hører op. Spekulationen vil tage Gevinsten, og Lejerne vil i første Omgang komme til at betale Gildet.“

Og antagelig med Adresse til nogle ivrige og hidsige Venstreblade fortsætter „Morgenbladet“ med at skrive:

„Man har Fortilfælde nok, hvor Samfundsklasser har bødet haardt for deres kortsynede Førerskabs Mangel paa Evne til at vurdere en Situation.“

Det er en Røst, som jeg synes at ærede Medlemmer baade af Venstre og af det konservative Folkeparti skulde lægge sig paa Sinde, det vilde de sikkert gøre klogt i. Men desværre har der, som sagt, lydt andre Røster i den konservative Presse og i Venstres Presse, meget faretruende Røster.

Jeg skal saaledes blot nævne „Aalborg Amtstidende“, det kendte Venstreblad, der kalder det foreliggende Forslag for det glade Vanvid og afviser det pure. Et konservativt Blad trøster de truede Lejere med følgende Bemærkning:

„Hvor Huslejen er holdt kunstigt nede af Nævnene, vil der selvsagt blive en Stigning, men kun midlertidig.“

Kun midlertidig, ja, det er en rar Trøst for de Lejere og handlende, der har oparbejdet en Forretning og nu har Udsigt til, hvis Boligloven falder bort, at faa Udbyttet af deres Arbejde meget klækkeligt beklippet; overfor dem, der nu har Udsigt til at risikere deres Eksistens, at maatte begynde forfra, er det lidet trøsteligt at sige: kun midlertidig. Desuden ved vi, at er Paalæget først sket, saa vedbliver det at bestaa.

Ikke mindst for Arbejdere med mange Børn vil Ophævelsen af Lejerbeskyttelsen være inhuman, og den vil blive katastrofal for saadanne Familier, hvis de bliver stillet blot. Humaniteten burde selvsagt forbyde en saadan Udlevering af de svage til en lille, velhavende Del af Befolkningen, og selv om man efterkom de humane Krav her, saa vilde vi endda ikke drukne i Humanitet af den Grund.

I Fredags stod en af Venstres ærede Ordførere under Behandlingen af en anden Sag her i Tinget og ivrede stærkt imod at paalægge Befolkningen Skattebyrder. Der er Grund til at spørge, om Venstre da kan være med til at overvælde 15—20 Mill. Kr. aarlig paa de mange til Fordel for forholdsvis faa, nemlig Ejerne af de ældre Ejendomme. Ikke en Gang alle Ejendomsbesidderne, thi Ejerne af de nye Ejendomme, som er bygget i Tiden efter 1918, faar jo ingen Andel